

מסורת הש"ס

(א) [לעיל לח: נט. קי: א]
(ב) [לעיל לד: יומא ט: תמורה
כב: ע' ירושי' יומא פ"ה ה"ז,
(ג) [תמורה כב: ד] [לעיל ה:
[וש"נ] (ס) שו"ך לע"ב, (ו) שו"ך
למחנ"י דלעיל, (ז) [תעילה א].

הנהגות דב"ח

(א) רש"י ד"ה למח הדבר דומה
למה לי למחא דילכחא:

שינוי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

חוק מנחה. נהר, פי' נומא היא
בקרע צורה גת מתוקנת
לשיפת הפרה. (ערוך פי' גת)

שיטה מקובצת

הרובץ, ע"י חופי תמורה דף קכ:
(ד"ה סקנדן) רש"י א"ש
שנתק הקצת בו בימים אלו
הוא במיתתו וז"ל כללם כלם
שנתק להם סתמיה לטוב ק"ל
ז"ל סתמיה דין סתמיה
נח סתמיה כללם סתמיה
לטוב וז"ל לטוב ק"ל א"ל סתמיה
נחין להם סתמיה סתמיה
סתמיה סתמיה ק"ל ז"ל סתמיה

פרת חמאת פרק ארבעה עשר זבחים קיב.

ור' בר' שמעון בפרק כל
חבירו דחוי דקמי חטאת
נות מאחד מהם הוא לבדו
ב"ר שמעון אמר התם כולן

חנא. דפליג עליה דר' אל
ייל דף (לד:) ואומר כוס עושה
בארבע כוסות ונתן ארבע מ
והן נשפרין לאמה ורבי אלעזר
אמר דקסבר כוס אחד

נב' בשלמא בחוץ ו
דאיו ^א להיות בפנים
בחוץ שירים ניהו
הוא דאמר שירי הדם
אי רבי נחמיה אימא
במוסות נתן שניהם
בחוץ חייב אחד בפני
התאמר רבי נחמיה
בחוץ חייב ^ב סיפא
דרכי אלעזר ברבי
עושה דהוי לחבירו:
למפריש חטאתו וא
לחתי' ואחר כך
למה ^א הדבר דומה
היא דאמר "אבודה
הכי קאמר טעמא
שתי חטאות לא תחיות
עולה היא וכדבר
רב הונא אמר רב
שהטו סתם כשר
אשם זכר ועולה זכר
היא א"ר חייא מווס

חֲבִירוֹ שִׁירָם: רַבִּי
דָּה. דְּלֵפִי עֲלִיָּה לְחֹמֶר
וְהָאֵל כְּבוֹס אֶחָד נִתָּן
לָהֶם בְּחֹמֶר חֲבִירֵי דִשְׁרִים
יָדָם שֶׁהִקְרִיבוּ | בְּחֹמֶר
דִּקְדִּילוֹ בְּשֵׁי כֻסּוֹת אֶחָד
כֵּן אֵלָם שֶׁנִּי לָלוֹ שִׁירָם
לֹא חֲמוּר הֵיךְ | לְשֹׁפָן
לֹא מִיחִיב עֲלִיָּה בְּחֹמֶר:
הֵם דֹּמֶר וְדוּמָה. לְמַחֲ
וַיְהִי וְלִמְחִי גַמֵּר מִיָּנִי:
וְיָהּ יֵהָא לְחֹמֶר. בְּמַסַּכַּת
(בב: כג:) אֲנֹרָה בְּשֵׁמָה
כְּמִנְחָה | שִׁפְיָה עֲלִיָּה
(דס עס כה:) אֲזִילָה
וְיָהּ הֵיךְ רִאשׁוֹת לְרִאשׁוֹת
הֵם שֶׁמֶחֱכַפֶּר בְּשֵׁמָה אֵלָם
וְשֶׁמֶחֱפִירִים וְיָהּ מִתְחַתֵּי
מֵאֵל לֵן הֵם דָּלִים נִתְכַּפֶּר
שְׁמֵיהֶם מִמֵּה אֵלָם אֶחָד
טַעֲמָה לְדַבְּרָה כְּלוּמָר |
עַל יְדֵי אִיבּוֹד חֲבִירָה
מֵאֵחַם מֵחַם בְּחֹמֶר אֶחָד
יִרְחַת: | פְּעוֹר דְּרִמָּה
מִשּׁוֹם דְּכַרְבִּי כְּבִירָה לִיָּה

הדרן עלך הש

פרת :חמאת ששרר
שעיר המשתלח
שנאמר ואל
הביאו יכל שאין ראוי
מועד אין חייבין ע
המוקצה והעובר
הכלאים והטריפה
בחוץ פטור שנאמר
שואין ראוי לכה לפני
עליו בעלי מומין בין

הוא אלוהא חאל המפרס
לחירות משיקרא שאל
והספר בחיבורה דלפי
בן דמחפז באת
המרה ודמיה לעולת
ח וכן לרנן בחבורה
שה דלית להו המרה
מאמין דשחטה בחון
ר וף על גב דלכתחילה
הא גופה עולה חלל
חייב עליה בחון דלי
דה גופה עולה פנים
יא: כדרכ גואל [אר']
לרעיה כון תמורת

ואמרו לו ירעה ושחטו
אך כדאמר בפ"ק (לעיל ד' ה')
הוה לחיובי אחטאת שניה
מה לעולה כלל דהא נקבה
נשיא. שהפריש שנים
הוא:

שמתו בעלי או נחפרו
ואל לן (תמורה דף יח.) כל
מה באשם רועה ונמלך בב
עולה ודוקא ניתק אבל לא ניתק
י יחא: מי דמי. מחמי' לדרס
טעמא הא לא חזיא היא ג
סמיניא. מקום: בשעיר
לאחריות דהתם וזכר

הדרך שלך השוחט והמעלה

וַיִּפְרֹשׁ הַיָּכָבֵל: **הַיָּכָבֵל**: לְשׁוֹן גַּב
מִנְהַב: בְּרִיטָה: **עֶשְׂוֹר**:
 קוֹס מְלוֹה דְרַמְמָנָה עֶשְׂוִירָה
 אֶחָד מוֹעֵד שְׁמוּבָה עָלָיו
 הִבִּיאוּ ש"מ צְמוּד לְהִבִּיאוּ
 אִינִי עֲמִיד [לְנֶאֱחָ]. וּבִגְמָרָה
 לְהַגְבִּיר וּלְהַמְדוּדִים: **שְׁנֵאֲמָר**
 אַע"פ שֶׁשָּׂכַר לָבָא הוּאִיל
 יוֹי מִיֻּסוֹף לִי מוֹאֵל פִּתַּח אֶחָד
 לְאַחֵר וְזֶמֶן דְּקָתָהּ בְּסִיפָא
 שְׁהִי

ים. חוק מנסה. בגמרא [קרי].
 מקום עמוק: ששחט
 שוטם קדוש בחוק י' שלח
 אהל מועד וגו' הראוי לפי
 דמקדש קרא לעשו על של
 קרא: כל שאינו ראוי. כל
 הא שער המשתלח עמיד לנג
 להקריב קרבן לפני משכן
 קרב. ובגמרא [שם] פריך הני
 וזכר בל"ם. הוציל וראוי לנג

שיריים נזהו. אע"ג דאית לאוקומא
בפ' ז"ש (ועיל דף נח:) דלענין
האלא בשיריים דומיא דסיפא דשני
אלא היה עושה חצירו דחוי אל"כ נתן
הלום: (1) כשם שדמה פומר את

לא בפנים וחזר ונתן בחוץ
מתנות שנחטאת לאמר
היו כחילתן לא משמע
קוץ אחד בפנים ואחד בחוץ

וַיִּשְׁרֹחַ מִן הַמַּעֲיָה. דוֹקֵק דָּס
וַיִּנְאֵל עַל כָּשֶׁר קִדְּשׁ קִדְּשִׁים מִן הַמַּעֲיָה
כִּי הוּא פוֹטֵר לָא בְּשַׁר חֲזִירָה מִן
מַעֲיָה וְלֹא בְּשַׁר כִּנְזִירָה מִשּׁוּם מַעֲלָה
וַיִּפְרֹשׁ בְּעֵלֶיה דְּקִי"ל חֲטָאוֹת הַחַטּוֹת
לֹא הֵכִיז וְלֹא מוֹעִילִין וְקִשָּׁה לִפְרִישׁוֹ
בְּזִקּוֹק פִּרְקָה קָמָה דְּלִמְעֵיבָה (דף י:)
וְאָמַר רַבִּי עֲקִיבָה לֹא חֲטָא מִפְּרִשׁ
וְשִׁטְלוֹת וְאֵלֶּכֶּה וְהַפְּרִישׁ אַחֲרַי חֲתָמִיה
אֲחֵרָה כִּי מַלְאָח הַהוּא הָיָה
וְהָיָה עוֹמְדִים לֹא כֶּסֶם שְׁדֵמָה פוֹטֵר
כִּי שְׂבָרָה כִּי פוֹטֵר לָא בְּשַׁר
וְנִרְחָה וְאֲמַרְנָן בְּגִמְלָה " אָמַר רַבִּי
לְעִזְרָה לֹא אָמַר רַבִּי עֲקִיבָה לֹא
שִׁטְט שְׂנֵיחַ בְּנֵת אֶחָה לֵּאמֹר מִזֶּה
לֹא וְאִי חֲשִׁיב כְּחַטָּאוֹת הַחַטּוֹת
וַיִּפְּלוּ בְּזֶה אֲחֵר וְנִמִּי אֵלֶּה וְשִׁלִּי
וַיִּנְדָּשְׁתָּהוּ קֹדֶם וְרִיקָה דֵּמָה וְאִי
וַיִּנְדָּשְׁתָּהוּ שְׂרָאִי לְהַפְּכֵר כִּי הָיָה
מַעֲלָה הַמַּחֲה וְהִיטוּ עֲטָמָה דִּישׁ
וַיִּלּוֹק בִּין בֵּת אֶחָה לֹא אֲחֵר וְזֶה
בְּגִמְלָה אֲחֵרָה חֲשִׁיב נִרְחָיָה כְּחַד וּפְלֵא
כִּי פוֹטֵר לָא בְּשַׁר חֲזִירָה מִן
וּבִחְטָא קִסּוּיָה: הָא מִנִּי רַבִּי הָא

ונתן בפנים שכולו
כל ¹² בפנים והעלן
א מני רבי נחמיה
הקריבן כחזין חייב
ואם קבל דמה בשני
גנים פטור שניהם
דאחר כחזין פטור
די הדם שהקריבן
ותאן לתנא קמא
ועון דאמר ¹³ כוס
למה הדבר דומה
זה והפריש אחרת
במזמנת הראשונה:
כל יי הא מני רבי
זעזע הפרשה מתה
ובדה הא הפריש
דיא מנייהו מעיקרא
אמר רב ¹⁴ דאמר
גם שיתק לרעייה
למה מי דמי התם
כל ¹⁵ תמאת נקבה
דיא בשעיר נשאי:

הדרן עלך השוחט והמעלה

דכל מוריס נחמסר
שאינה אבודה דאזיה מהה מירי
נכל ענין דהשניה מהה לרי
אזיהא פלגי דלמור האס דכנא
ומתן פלגי וזיהא השני מדשו
מחל וזיהא וזיהא וזיהא מהה
כילי עולמא דנחבין דלמורא וזיהא
נמלך מורא רבי נחמסר וזיהא
שאינה אבודה רועה וזיהא מירי
שחטן שאינה אבודה פנים וזיהא
חוקא קמא מלך רבי רוא רבנן
מי לא פלגי נחמסר: וזיהא קאמר
נחמסר דאברהא אבא תריש וזיהא
אברהא אברהא וזיהא וזיהא

(א) חוץ מגתה וכן
והקריב (ב)
ח אהל מועד לא
בא אל פתח אהל
י הרובע והגרבע
מזרח (ג) [והאתנן]
א דופן שהקריבין
פני משכן ה' יכל
שכן ה' אין חייו
לי מומין קבועין בין

וְיִחְיֶה דְבָרָם פ"ק דְּמַעֲמֵי (דף:) עַד
נִמְצְא לִכְסֵּר (בגל) [פִּלְאֵן] כ"י עַד
וְהַמְּפִרִּים מִתְּחַלֵּת וְאֵבֶרֶה וְהַפְּרִיִּם
יִחְיֶין לִי מִחֶמֶק דְּרוּעָה ל"י שִׁמְעוֹן
שְׂשִׁיבָה עֵלְמָה (פִּסְתִּים דף:) וְהַמְּבֹרָה
יִי' דְּמַעֲמֵי אִינוּ יוֹרֵד לְחִידוֹשׁ זֶה
יִלְוֹא וְזֶה מְעִיבֵיהּ אֵלֶּךָ אֶבֶל מִמֶּנִּי
יִי' כ"י וְלֹא נִקְטָה אֵלֶּךָ לֹא שִׁמְעוֹן
בְּקֹרָא עֵלְמָה וְהָאִינוּ לְמַד' שְׂשִׁיבָה
זֶה חֲסִידוֹשׁ בְּהָא' דְּעוֹמֵד לִיעֲקֹב וְלֹא
פ"ק דף:) אִינוּ לְשֵׁמִי לִיחִידִי הָאִינוּ
עֲקִירָה דְּהֵאֵס אִינוּ עוֹמֵד לִיעֲקֹב:
מִתְּחַלֵּת וְכֵן אֲחֵי מִתָּה אֵלֶּיךָ הַמֶּלֶךְ
(דף:) וְיִפְרֹק שְׂשִׁיבָה דְּהַמְּבֹרָה
וְלֹא מִשְׁכַּחַת וְלֹא מִשְׁכַּחַת וְלֹא
דִּלָּא כ"ר"ש דְּהַמְּבֹרָה ב' וְלֹא
הַיִּפְרוֹשִׁים וְהַשְׂמִי יִרְעֵה לְרִבִּי שִׁמְעוֹן
זֶה מִכֵּן כִּיּוֹא אֲחֵי אֲחֵי נִקְבָּה:

[illegible]

הדרו עלך השוחט והמעלה

(ג) תנן שרפה חוץ לגתה פסולה
 ניתקן לשריפה שהוא כעין גומא

ב' זממכת פרה פרק ד'
כדמוכז בגמרא ועיקר
זס ואוספיו אפרה:

עין משפט
נר מצוה

13 א מ"י פ"ד מהל' פסח"ת
 הלכה ג:
 14 ב מ"י שם הלכה טו:
 15 ג מ"י פירק יט מהלכות
 מעשה"ק הלכה ז:
 ד מ"י פיר"ת שם הלכה יא:

תורה אור השלם

ו. ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש והוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקריב עמו: ויקרא יז, ד

מוסף רע"י

[illegible]